

Da er det klart for en ny episode av Radio Mørk, og i dag så er det Amalie Stuve, en erkost ny stjerneskudd i Amalie og Mattea, som er på besøk.

Jeg har spurt om hun ville ha med noe egne greier. Hvis hun hadde noen by på for hun, er det slett at hun er for ung til å egentlig...

Jeg kan ikke gjøre noe research og finne ut ting om henne, uten at det blir pedo.

Så jeg lurt på om hun hadde noe på for hun, og hun tok rett og slett med seg masse spørsmål til meg.

Så det er en trigger-warning. Det er en trigger-warning.

Kost dere, og trykk uforresten, trykk på sånn følg på denne podcasten i Spotify.

Trykk følg eller subscribe og gjør det samme på Spotify, fordi da får dere beskjed om det kommer en ny episode.

Greit, hei!

For det første, bra jingle.

Eller det er ikke jeg som har noe.

Du elsker å være gjest. Jeg elsker å styre spørsmål.

Perfekt.

Hvor mye av deg selv kan du svare på, sånn av privatlivet?

Nå kan du bare klippe ut.

Men du har fått barn.

Det snakker du om?

Jeg har ikke nevnt det før.

Det har ikke vært relevant.

Men nå er det du som spør, da kan jeg si det.

Fordi vi er oppvaks på samme sted, på Golja i Oslo.

Som jeg møter nesten aldri noen som er fra Golja, sin dag og et lite sted.

Så jeg lurert på om dere skal flytte tilbake dit, sånn at ditt barn også kan vokse opp der.

Jeg har tenkt på det faktisk.

Jeg synes at jeg har lykt lyst til at han skal begynne med fotba.

Det er en gutte.

Jeg synes at det er kult.

Men samtidig vil jeg ikke at han skal være en tapir som spiller på et annet lag.

Jeg husker det veldig godt fra jeg og barn selv.

All andre lag suger du så jævlig.

Vi knyste dem.

Vi vokker til beste oppsalg.

Det var jo ditt års kul.

Det var sikkert i andre.

Og alle var friggaver.

Barnet fotba er jo litt fært da.

Det er mye som topp og lag.

Det synes jeg egentlig er litt bra.

Ikke om man er syv og otte kanskje.

Nei, men det begynner jo da, vet du?

Nei, jeg før også begynte.

Da var det kanskje toll, litt sånn indisvar, litt sånn sjukt.
Men vet du hva, sånn er livet.
Men jeg mener det er sånn, du må tol.
Synes du ikke fotba dreier i terne?
Jeg husker ikke fotba mødre.
Jeg husker det mest.
Jeg husker etter min lillebrødspurt og fotba på oppsalg.
Det var en masse mødre som ropte ting.
De hadde plukket opp at mennedere som var trenere ropte.
Hvis de hadde hørt hold til venstre, hold til venstre.
Så stod de på siden, så ropte de hele kampen.
Hold til venstre, hold til venstre.
Kom igjen og hold til venstre.
Apropos denne reklamen, hold linje, Thomas.
Den er spilt inn på grusbanen, trass opp skole.
Jeg vet ikke hvilken reklam der.
Rematusen er enklere ofte beste.
Hvor det ene lag er veldig sånn...
Følger noen regler om planen til en eller annen lag.
Då kommer det andre lag og løper alle rett på å skåre.
Jeg tror ikke jeg kommer til å flytte dit med det første.
Nei.
Så det blir et bybarn?
Ja, men vil ikke, det heller.
Nei, det skjønner jeg ut.
Men du har spilt fotbassel.
Jeg har spilt det i oppsal homba.
Min mamma har vært daglig leder oppsal homba.
Nå er hun leder oppsal basket.
Så vi er veldig oppsal oppsalte.
Men jeg har en tanke om at hvis jeg bare hadde fortsatt med homba,
så hadde jeg vært på landslag nå.
Såne tanker har jeg av meg selv.
Og så hørte jeg en podcast-episode fra Echo.
Er det podcast eller er det direkte sent radio?
Det har gått spørsmål. Jeg tror du går på P2 og svarer på podcast-versjonen.
Det er podcast også også.
Om TikTok, og at...
Ja, ikke sant, og hvordan vi påvirkes av TikTok.
Og unge at de bruker TikTok og sånn.
Og da kom din psykolog som sa at...
Vi trenger egentlig de pausene når vi sitter på tryggen.
Og når vi sitter på do og har sett at man egentlig ikke skal ha med seg telefonen.
Eller hvertfall ikke scroller hele tiden når man har de naturlige pausene i hverdagen.

Og da tenkte jeg...

Etter det skulle jeg ta tryggen.

Tilfelligvis.

Da satte jeg på tryggen. Det var ikke på mobiltelefonen.

Og så satte jeg og reflekterte, og så tenkte jeg...

Å nei, nå blir jeg så reflekteret at kjæresten min kommer ikke til å klare å henge med lenge.

Såne tanker har jeg.

Akkurat som å håndballen at hver gang det er et nytt prosjekt, tenkte jeg...

Å nei, nå blir jeg verdens beste på dette.

Og ingen av mine nærmeste kommer til å kunne liksom...

Keep up lenger nå.

Har du såne tanker om deg selv?

Jeg spør meg også.

Jeg er ikke for lite.

Ja, det hender...

For eksempel, har jeg tenkt sånn...

Hvis jeg hadde vært født i et engelsk bråklilad.

Hva hadde jeg fått til i den engelsk bråklile verden?

Og konkursjoner, ofte jeg hadde fått i hva jeg ville.

Også engelsk bråklilad.

Jeg har ganske god tro på egne evner, altså.

Men går det opp og ned?

Fordi jeg føler at når man har på en måte den fantasien, det er sikkert de fleste har på en måte fantasien.

Og drømmer på en måte om at...

Hvis jeg bare hadde fortsatt håndball, så hadde jeg vært på landslag nå.

Ja, jeg har tenkt om fotball også.

Men det er litt basert på virkelighet.

Jeg var ikke god nok, jeg ville aldri ha noe til liten serien.

Men treneren min som var ganske kompetent,

sa alle på det laget her,

vil kunne...

Jeg er god nok til å kunne spille liten serien, hvis dere satser.

Og jeg tror det stemte for seriøst kanskje halvdelager.

Hvis man har hatt litt mer flaks.

Og du var en del av den?

Jeg var en del av det laget.

Jeg var dårligst på det laget.

Men det var det absolutt beste laget i Norge.

Jeg var egentlig ikke spesielt talent, da jeg skjønnte noe.

Jeg hadde sånn falske minner.

Ja, det hadde jeg også fra håndballen.

Ikke sant, og kanskje vi er samme falske mine,

for jeg husker veldig godt hvordan jeg bare dribblet alle.

Det var helt sånn...
Jeg dribblet helt sånn 7, 8, 9, 10 stykker,
og så løpet jeg tilbake og dribblet flere.
Så jeg skjønte etter litt.
Det var jeg på kunstkresten.
Jeg spilte med folk som var 6, 7 år ganger og sånn.
At jeg var 12, og de var 7.
Eller at jeg spilte bare sånn i skolegården,
med bare sånn de folk i klassen.
Nivå er mye høyere,
men når jeg spilte 11 kamper mot andre lag,
så falt jeg egentlig ganske gjennom.
Jeg var etterslåt ikke talent har funnet ut,
men jeg gikk ganske mange år og trodde det.
Ja, det gjorde jeg også.
Jeg levde i en fantasiverden.
Og så var det sånn uttakte nordisk,
som var det første kjøpp som ikke var med lage,
men hvor det var alle i...
Jeg tror vi var 12-13 år eller noe sånn,
og alle...
Ja, man har vært det.
Møttes i en halv,
og hadde prøvespill for nordisk,
som var kjøpt.
Alle lag,
da ble det bare et topp av lageforslåd,
så kom jeg ikke med på det.
Da skjønte jeg sånn,
å ja, jeg har tatt feil hele tiden.
Jeg er ikke en av de 10 beste.
Men sluttet du da, mamma?
Jeg fortalte litt til,
og så sluttet jeg faktisk,
og så fikk jeg en sånne storhet tanker om meg selv,
så jeg begynte igjen.
Et år etterpå,
de andre da hadde fortsatt å trene,
løpt bip-test hver dag,
til et helt år.
Så kom jeg inn og tenkte,
at dette er bare å slenge seg med.
Men det gikk ikke da.
Nei, for det hadde blitt mye dårligere.

Ja, veldig mye dårligere.
Det var kjempegyd mye.
Jeg har hatt drømmer,
i ti år etter jeg sluttet på fotball,
stadie drømmer,
som kommer tilbake til meg.
Om at jeg går forbi,
i oppsatt området,
og lager spillekamp.
Og det er plutselig mangleren spiller,
og det er sånn,
fang kan ikke du.
Ja, ja, ja.
Jeg har akkurat det samme drømme.
Og jeg prøvde å begynne den i fjordet,
på sånn damerlag.
Ja.
Hvorfor nikk det?
Nei, det gikk ikke så bra.
Det er sluttet der også.
Det er det, for jeg spiller cageball og sånn,
og kroppen henger ikke.
Altså, jernen min,
har en sånn fotballhukommelse,
som er basert på at jeg var mye raskere,
og lettere enn jeg er nå.
Ja, ja, ja.
Så jeg gjør ting som at jeg spiller ballen
rundt mot sanderen,
men tanke om at når jeg løper,
jeg bare rundt han.
Andre veien, liksom.
Men så er det bare sånn,
at jeg ikke kroppen henger ikke med, liksom.
Og så er det sånn,
jeg har et vindu på kanskje,
ok, for det tar meg nå,
jeg spiller fotball så selv,
at det tar meg 10-15 minutter før
jeg liksom har blitt fått
følingen på ballen og sånn,
så jeg kommer oppe liksom
om forhente er jeg var.
Og så,

og sånn,
Og sånn,
og sånn,
og sånn,
og sånn,
og sånn,
og sånn,
og sånn,
og sånn,
og sånn.
Og sånn,
og sånn,

Men det er jo cool da, at de tenker at verden må få vite at Elmer ikke fikk nei.
Ja, det skjønnte ikke jeg faktisk under intervjuet at hele saken skulle være meg.
Jeg trodde det var sånn samle sak med alle som hadde fått nei.
Så jeg prøvde å si masse rare ting i håp om å få en et citater.
Og så var det bare rare citater.
Men det ser jo litt gøy da.
Det var bra du søkte.

Ja.
Og hva er det vi må videre i programmet?
Hvilken linje gikk du på viderevånet?
Meder og kommunikasjon.
Det blir veldig... Ja, jeg synes dette, ja.
Ja, jeg liker det. Jeg får svar på alt jeg lurere på.
Så bra.

Meder og kommunikasjon, ja.

Ok, jeg har ikke noe...

Hva er du bakken?

Ja, da har jeg ingen oppfølningsspørsmål.

Hvis jeg hadde gått elektro, hadde du oppfølningsspørsmål til noen av linne?

Kanskje ikke.

Ok.

Jeg hadde noe kattet hvis det var noe mer overraskende en meder og kommunikasjon.

Det er ikke så overraskende at du har gått det.

Nei, synes jeg jeg hadde sagt idrett.

Ja, da hadde jeg begynt å spørre.

Hvilken idrett, for eksempel?

Ja, for eksempel.

Eller noe av det jeg hadde tenkt, at det var fotball da.

Ja, nei, jeg var ikke noe god...

Jeg var god helt til folk børn til å komme på bartheten.

Ja.

Ja.

Fordi du ikke gjorde det.

Ja.

Nå har jeg gjort det da.

Ja. Det var bra.

Det er derfor du har vært spenn.

Ja.

Ja, hvorfor er du så tøff?

Altså sånn at du, når dere konfronterer masse folk i ælen og steiner, hjelper deg.

Jeg må bare si en ting for dette først.

Jeg visste ikke at du skulle...

Jeg synes det er veldig hyggelig å ta forberedt deg sånn.

Ja.

Men det fremstår veldig narcissistisk fra min sida.

Så du må gjensaks disklame meg på at det eneste jeg sa var...

Ja, ja, ja.

At jeg skulle lede programmet.

Ja.

Veldig være programmet.

Jeg har ikke bitt deg å gjøre et portrettig intervju av meg.

Det er veldig hyggelig at det er den retningen du har.

Men du sa at du elsker å være gjäst.

Jeg elsker å være gjäst.

Ja.

Fordi da føler jeg meg så fri.

Mm.

Jeg har ikke sagt sær om alle.

Kan du, som er en ung og fremmad stormende komiker med nytt program på NRK, kan du komme og portrette intervju av meg?

Men jeg synes det er veldig mye gøyere enn å svare på spørsmål.

Netopp.

Dyrlig.

Jeg er veldig nysgerdig.

Ja, jeg vil bare ha det på dere, Renne.

At ikke jeg har bitt deg å komme i til portrettig intervju.

Ja, ja, ja.

Jeg er en i det.

Har du, jeg lurer på om du har hatt foreldre som har heia på alt du har gjort, eller liksom hvorfor tør du å gjøre de tingene som de andre komikerne, eller for eksempel når jeg ser programmet, så tenker jeg sånn.

Er du sær med å hjelpe deg?

Ja, for eksempel.

Hvordan turter dere det, liksom?

Hva da?

Nei, forstør ikke å konfrontere Elon Musk, liksom.

Mm.

Tenker du bare, ja, da gjør vi det, fordi det er en del av programmet.

Dere blir du noen gang flau, blir du noen gang, liksom, litt sånn,

Øy, hva er det vi har stelt i stedet nå?

Mm, ja, nei, egentlig ikke.

Litt sånn, fordi jeg gjør det mye av, liksom, research-grejenet selv.

Ja.

Så skaffe misfløydte Tesla, jeg gjør det sånn.

Så der er det mange sånn mye folk i inbox på Facebook, og sånn som sier mye i art, så det er haft litt slitsomt bare.

Ja.

Men nei, jeg tenker det er bare gøy med kaos,

å prøve å manøvrere i det.

Ja.

Hvorfor er det tøff, med sånn Elon Musk, for eksempel.

Jeg føler jo veldig ekte for de sakene vi tar opp, da.

Ja.

Så i hvert sett så det hjelper veldig.

Ja, det som sier var, for at jeg var imponerende at du klarte å være så...

Den har både rommet.

Det er ikke på dette rommet i gang.

Er det ikke?

Nei, det er veldig litt.

Ja, det var jo kjempe litt.

Sånn.

Sånn.

Hvor var vi?

Ja, det er Elon Musk, for eksempel, så...

Jo, at jeg var imponerende at du klarte å faktisk tro på de sakene på måte.

Men det går andre veien, jeg tror på den først, og derfor lager vi sakene.

Ja, ok.

Så det er ikke at jeg har...

At vi har hatt ideen, og så er jeg endt opp med å tro på dem.

Nei.

Det er andre veien, at jeg er sånn...

Jeg går og irriterer meg over...

Neste spørsmål.

Neste spørsmål.

Ok, neste spørsmål.

Synes du det er meningsløst å jobbe med humor?

Tenker du ofte...

Å, jeg burde vært psykolog eller lege.

Å, nei.

Eller sykepleier.

Nei, nei.

Men jeg må innrømme, jeg tenker...

Jeg håper jeg underholder.

Ja.

Underholder, en psykolog, lege eller sykepleier.

Ja.

Så de går og koser seg på jobb.

Ja.

Og at de gleder seg til noen når de kommer hjem fra jobb.

Mm.

Det ser på som funksjon.

Ok.

Jeg er veldig...

Jeg tror ikke at det er ikke betydningsfullt å drive med humor.

Det føler deg gøy.

Det er ikke betydningsfullt å drive med humor.

Nei, jeg synes ikke humor er viktig.

Nei.

Men du skammer deg ikke for det.

Selv om du er på mat.

Nei, nei.

Vet det.

Nei, men samtidig kan du gjøre mange andre ting ved siden av deg.

Mm.

Som som med den polkessen her, ser jeg at jeg kan...

At jeg kan belyse etter hant eller...

Ja.

Jeg tenker ikke så mye over at jeg må gjøre noe viktig.

Nei.

Er du?

Ja.

Men jeg gjør jo ikke noe viktig.

Så jeg går jo mest bare og skammer meg.

Og så går jeg på jobb og prøver å skrive sketsjer.

Og så går jeg hjem og skammer meg mer.

Hva er det du skulle gjort så viktig da?

Nå jeg har jo masse veniner som studerer viktig ting.

Ljus og psykologi og medicin og sykepleie og lærer og...

Ja, lærer er enig.

Men ljus er slik at det ender opp med...

Altså, det er jo mange som har ender opp med å skulle spare 2% skatt før et eller annet selskap og sånn.

Ja.

Det er jo...

Da tenker jeg på de som er i retten å gjøre en forskjell.
Men jeg anser ikke det vi gjør som egentlig helt mensløs.
Jeg trekker det litt tilbake fordi...
Ok.
Hvorfor...
Hva er pointet med livet?
Jeg er ikke religiøs.
Og da er det per definisjon ikke noe mening med livet.
Det er ikke noe sånn.
Nei.
Exakt.
Og vi har halvprimer behovene dekket.
Stort sett, du har tak over hovedet.
Du får tak i mat.
Næsten uansett.
Etter hvor fattig det går å bli i Norge.
Sliter litt med det.
Men det er ikke sånn at du sulter.
Så du har alle behovene dekket.
Og hva er det egentlig som er igjen da?
Det er bare å være overleit mot folk og finne på noe murro.
Ja, men folk blir jo syk og livet må reddes og sånt da.
Ja, det er sant.
Så man blir jo syke selv om primære behovene dekket.
Vi har jo så mye om mange behovene dekket at vi spiser oss syk også.
Ja, det er sant.
Jeg for eksempel etter.
Dette er privata, men det er ikke så privata.
Men jeg er helt sinnsykelig i mat.
Hvorfor er du sykere da?
For at jeg trener mye.
Så synes du, plutselig hadde bruket beinen og ikke kunne bevege deg på tre måneder.
Da hadde jeg du tykk da.
Jeg er to ganger en uka.
Har jeg spist så mye at jeg måtte legge meg nett på.
Ja, det halter jeg på med et års tid da.
Det er som en måte å ruse på.
Ja, jeg tror det.
Jeg vet ikke hvorfor jeg mangler, men noe er det.
Jeg er så glad i mat.
Det er nesten ingenting som får mig bedre humør.
Kanskje brets spill og relasjoner.
Brets spill, relasjoner og mat?
Ja.

Minne topp tre ting.
Minne topp tre ting er...
Nei, det pleier å være diskusjoner på internett.
Det var veldig gøy.
Jeg var veldig aktiv i politisk ungdom på Facebook.
Det ga deg en ekstase.
Ja, å trole i politisk ungdom under falsken navn.
Å, jeg var gjerne direkte i navn også.
En gang, så var det sånn...
Det var så naive spørsmål der.
Hvilken ideologi tilhører du?
Og så var det sånn her svarshema.
Hvor folk skrev, sosialdemokrat, liberalist, bl.a.
Og så la jeg en fascist å trykke ut på det.
For morursyn.
Ja.
Og så fikk jeg en melding av fire i invoksen som sa,
hei, ser at du har ført av som fascist på politisk ungdom.
Jeg vil bare si at jeg synes det er modig av deg å stå frem.
Jeg er også fascist.
Og så signert av min navn.
Så fikk jeg en melding av han.
Mange å rette på.
Fordi jeg lade ut på Instagram.
Jeg synes det var så lettis.
Ja.
Så fikk jeg en melding av han flere å rette på.
Hei, fint om du kan slette dette bildet.
Er det noe aktiv i sentet partiet?
Nei.
Åh.
Men har Lote stå helt eller ikke vært sant lenge, da?
Det er jo gøy.
Nei, jeg lader ut en gang nummer to sånn.
Åh, ja, ok.
Og da hadde jeg fått flere følgere på Instagram.
Og da første han så.
Ja.
Fordi han hadde vært gøy hvis han liksom var som,
ja, ja, det er jo sant, så det får ligge ut.
Også når han først på en måte bytter...
Ja, bytter i religiet av dame og fjernet.
Ja.
Men det jeg synes er kjempe gøy å kødde på internet.

Ja.
Det har jeg mistet helt sansen for.
Ja.
Fordi nå er det så ubehagelig der, synes jeg.
Mm.
Hvertfall på Twitter og sånn.
Jeg bare har ikke kreften å få...
Jeg er på en måte jo ganske gjerne selv.
Mm.
Så min favoritt ting nå?
Gottur.
Er det sant, gir det deg så mye lykke?
Fiske.
Ja, men jeg gjør det ikke nok til å egentlig kunne si at jeg svar.
Jeg vet ikke, hva jeg litt vil gjøre.
Nei, man ikke gjør det mye.
Det er jo hvor glad du blir som er liksom...
Fordi dere sånn spurte sist...
Jeg ble spurt på tidspunkt.
Hva er hobbyene dine?
Jeg aner ikke.
Nei.
Jo, fiske.
Ja, men når vi siste fisket et år siden...
Kjerne min sier at han ser dere liksom langt...
At han har sett dere liksom en fiskestang i Oslo.
Ja, ja.
Ja, ja.
Så dere fiskes opp og satt det på en måte blir en snakkes.
I vår Venneegg.
OK.
Ja, men det er likvel sikkert et år siden jeg fisket.
Jeg liker å kjøre bil.
Og vi hadde jo ikke en diskusjon, men du kommenterte jo innlegget mitt.
Fordi jeg hadde nettopp ut for nå en uke siden om cirka.
At jeg fikk lappen.
Gratulerer.
Ja, takk.
Men du synes ikke at det var hvert en gratasjon siden det er et tomat?
Jeg trekk et lapp.
Jeg måtte trekke gratasjonen.
Og jeg fanns til å ta et tomat.
Jeg synes man skal ta en manuel.
OK.

Men samtidig så...

Det er en kjedelig diskusjon.

Jeg måtte trekke tilbake det.

Fordi jeg egentlig er oppfordret for folk å ta et tomat lappen.

Fordi dere kan ta mange færre timer og lappen veldig fort.

Ja.

Og så kan du bare ta én oppkjøring etter tid.

Ja.

Og så får du manuel lappen.

Så nå gir jeg tilbake gratasjonen.

Det er ikke veldig lurt.

Ja.

Men problemet er bare at ingen av mine forevra har manuelt gir.

Så jeg får ikke øvde på det.

Å, jeg er ikke sant.

Ja, men problemet er at jeg fortsatt nesten ikke kjørte et tomatbil.

Alle sier at du kommer aldri til å kjøre en bil med manuel gear uansett.

Det stemmer ikke.

Fordi man ikke råd når man ikke råd til å kjøre en ny bil.

Og da må jeg kjøpe en brukt og gjerne med manuel gear.

Ja.

Ja, ja.

Ja.

Men det...

Det ble automat, assa.

Ja.

Det er jo sånn du liker å ette.

Det var det der vi var.

Ja.

Og det er faktisk litt ironisk fordi at jeg har kjempehelsangst.

Jeg er hos legen nesten mandaglig med ting jeg tror jeg er gjernt.

Jeg bruker masse penger på det.

Fordi Dr. Dropin er det der man får raske stimme.

Og det er jo kjempedyrt.

Ja, ja.

Så jeg spiser.

Og så tenker jeg, og nei, jeg spiser for mye sjokolade.

Da er det sikkert noe gjernt jeg må gå og sjekke.

Jeg må ta blodprøver og sjekke at det ikke er noe gjernt.

Utan at du føler noe på kroppen en gang, bare sånn i tiffene?

Ja, noen ganger tror jeg at jeg kan framprovesere de symptomene selv.

Og jeg er ikke sant.

Der skal det være sånn.

Jo, jeg har jo litt mer vondt i magen nå enn jeg vanligst har.

Ja, jeg har vondt i hansen nå.
Og da bruker du 700 kroner på å si jeg tror jeg er...
Ja, det gjør jeg.
Og nå er det siste, så har de... De har meg jo i systemet.
Jeg har prøvd å lure dr. dropping på ensjø og på grunnlokka.
Men først så gikk jeg til dr. dropping på ensjø.
Jeg sier, jeg har vondt i magen, det må sjekke hva der.
De tar alle mulige prøver, finner ikke noe gjernt.
Det går liksom... Jeg husker ikke om det var noen dager eller uker,
men så går jeg til... Så tenker jeg, og nei, jeg har vondt i magen igjen.
Jeg går til dr. dropping på grunnlokka.
Jeg tenker, dr. dropping er jo ikke et ordentlig...
dr. dropping er bare tull, så de har jo ikke meg i systemet.
Det er jo man er jo bare der, og så glemmer de hvem du er, liksom,
og jeg tenkte da.
Men da sier han, ja, jeg ser at du nettopp har vært på ensjø med det samme problemet.
Og jeg har jo alle prøve svarne her, det er ikke noe gjernt.
Og da sier han til meg, så vi sjekker ikke noe nå.
Fordi du har med sannsynlig bare helseangst,
og dette er jo mange ungdommer, eller ikke ungdommer,
men unge mennesker som kommer til oss hver dag som har.
Og det er det vi forteller dem.
Og sier jeg, greit, vi trenger ikke sjekke noe, eller jeg hadde ikke så mye vagt,
men så tror jeg ikke på dem.
Så jeg går til grunnlokken og sier, du har hatt eggløsning.
Så dette har jeg brukt 5 000 kr. på en eggløsning som jeg har hver måned.
Men du må jo beskyttes mot deg selv?
Hvor er kjærsjen din?
Du må jo få beskjed...
Ja, han sier jo, han sier, han nå, det er bare tullen.
Jeg tror faktisk de tener mye penger på det, fordi de sa det jo til meg også,
at det er mange som kommer i dag.
Men tog de penger av deg?
For å bare si det, ja.
Gang nummer 2, jeg var der for to uksiden, jeg hadde vondt i Asen.
Hva sier du om å få deg?
En legevenn.
Ja, men jeg har hørt at de synes det er kjempeiret her,
at folk med helseangst.
Men det jeg har er at jeg har flere legevenner.
Ja, så du kan bytte litt på.
Mine venner er for unge, de er ikke ferdig utavende.
Nei, men du tar bare hengelig oppe ved medicinstudiet,
får litt venner der, liksom.

Blir kjent med 17 stykker på medicinstudiet.

De fester på noe som heter...

Jeg må pas på ikke le, for jeg har fått hatt kommentarer på at jeg le for mye podcast.

Jeg ødeleger hele podcasten, står det på udir.

Jeg har aldri fått hatt kommentarer.

Jeg fikk masse etterriklærer på hittet.

Masse kritikk.

Men hva forstår ut enig i mye av kritikk?

Nei, det var dritmorsomt vi glede å le på yta.

Men dette bekrefter noe jeg sa her om dagen, som jeg synes var dritkult sagt.

Som er at det er lettere å bli en kvinnelig komiker i bransjen, men vanskeligere.

Men det er lettere å være en andelig komiker.

Ja, jeg kan kjenne hva du mener, for det er mye kvotering nå.

Ja, og det er sånn, man vil jo ha kvinner selvfølgelig, for det er for å få kvinner i humorn, så det er mindre konkurranse.

Det er lettere å få ting.

Men nå klarer også.

Det er sikkert mange som har en idé.

Jeg har jo hatt en enkel erfaring med deg, fordi det har vært plass til meg.

Men jeg har jo hørt mange historier om dame, som synes det er vanskeligere å få impas.

Ja, men du hører ikke fra alle de gutter som prøver for impas.

Det er jo 100.000 gutter som prøver.

Så de som får de har utkonkurrett veldig mange flere.

Jeg er mitt intrik, altså jeg bare husker fra både journalister og komikere, for jeg har vært både i natto dag og humorn.

Og i natto dag var det sånn, hver gang det var en kvinnlig journalist innan, så var det kanskje en mån, før den var i narko, aftenbosten, vege, whatever.

Mens gutter var gjerne ble sittet igjen, i flere år da.

Og sammen med humorn, hver gang det dukk ut opp noen jente, men det var ikke sånn at vi var seint utom oppdage folk.

Da var det sånn Maria Stavend og sånn, ringer, og så er alltid besjemmet at de har allerede en sånn utvikling greie med narko.

Ja.

Det skjedde hver gang, mens vi fikk masse kritikk for at det ikke var flere jenter på humorn.

Også var det sånn, det er fordi en gang man foretakede dem, så er de en narko eller har en utviklingsdil der.

Jeg husker ikke om vi, når var det dere dukk ut opp av?

På narko.

Hvordan kom det inn i narko i utkonkurrett egentlig?

Er det vi kanskje?

Ja, eller det var...

Vi spildte Mattea og jeg.

Mattea stendte seg til Josefsen, som jeg jobber med.

Hun skal faktisk også på ytterst, men hun skulle dra rett etter jobb da.

Vi spildte i hver vår skolelevi i Oslo.

Jeg spildte i Monkrovin, som på en måte er gamle fag i Børge.

Fordi jeg gikk danselinja, ballettinja, som har blitt flyttet fra fagbøy til Monk.

Mattea spildte på fos, og så spildte jeg i Allere Vegas, en serie på narko.

Den floppa veldig.

Ja, men jeg husker...

Nei, det var ikke du på rullersøyter?

Jeg kjørte skuter.

Skuter?

Ja.

Inne.

Ja, men jeg husker jeg synes du var morsom med den.

Ja, det var hyggelig da.

Bare som komisk timing og sånn.

Ja, hun er morsom.

Ja, så hyggelig.

Det var kjempengelig å gjøre det.

Jeg koste meg så mye.

Det var min første jobb.

Ja, så etter den...

Du ble cast dit som skuespillere.

På grunn av revyen, ja.

Fordi veldig mange fra revyen fikk auditionsstiding.

Men det er en mening.

Fordi det var lenge etter hun var nødvendig og ble inaktivt.

Ja.

Sånn etter siden.

Ja.

Fordi vi var alltid på å ringe Sevif.

Men vi ringte den nye siden og skulle ha show, men så kom pandemin.

Og det var med Mattea.

Og så fortsatte vi bare å skrive sammen siden det ikke ble noen show.

Og så sendte vi det til...

Vi hadde det til narko.

Faktisk fordi Sparke spurte først om vi ville komme hit.

Og bare drodde litt på ideer.

Og så nevnte jeg det for øvin 2.

I narko.

Og så sa han at vi kunne sende materiale vårt.

Hvis vi hadde noen sketchmaterial, da.

Så gjorde vi det.
Og da fikk vi prøve oss.
Og så siden de likte det, så fikk vi gjøre mer.
Og så nå er det godt, da.
Det har gått kjempebra.
Og nå har dere en ny sesong med om alle Mattea gratulerer.
Jo, takk.
Jeg synes det er veldig morsom.
Og jeg lurar på en ting.
Fordi jeg har sett på dette, jeg synes det er liv.
Jeg har mærket litt virkemiddel de har, som jeg synes er kjempeeffektivt og veldig gøy.
Som er at du har en straight man, ikke sant?
Det er også et sketchprogram, da.
Ja.
Det er dere virkelig med sånn inkludering, da.
Nei.
Dette er en bransje.
Ja.
Og så...
Og dere har gjort det samme.
Og den ser jeg veldig lurt.
Eller dere har en sketch som er intern humor.
Hvor du startet med en raring i et univers.
Hvor alle andre er straight men.
Eller straight guys.
Or straight people, hvorever.
Og så...
Det er skifte, sånn midt i.
Hvor plutselig alle er gjerne.
Eller at du bare bytter hvem som er gjerne.
Ja.
Er det bare noe dere liksom kom på sånn intuitivt?
Ja, for da er det gøy om alle er med.
Eller har dere også gjort en observasjon å sette på?
Jeg tenker så livet veldig...
Det er litt...
Jeg tror det er kombinasjon av flere ting.
Fordi at det...
Vi har forskjellereferanser.
Så noen i skrivgruppen har sikkert hatt den.
Ja.
Referansen.
Og så har det på en måte kommet sammen med ideen.
Ja.

Og så har det blitt det.

Mm.

Det funker kjempebra.

Han har noen presenterte deg bevisst, men uten at jeg vet det.

Ja.

Det er ikke noe anklag om tv-riger eller noe.

Det er bare å gjøre det jo.

Ja, men det er det ikke det helt hatt.

Okay.

Men jeg er bare...

Jeg har faen at vi skal lage sketcheprogrammer selv.

Også tenkte jeg at da kan vi gjøre det nesten hver eneste sketch.

Også har jeg slått på at man viser ideer.

Det blir forutsigbart.

Men jeg tenker så livet.

Og der er det nesten så de gjør det i hver sketch nesten.

Mm.

Og da er det liksom...

I det du begynner å forvente, så slutter du å funke.

Ja.

Men dere gjorde det bare igjen.

Så da er det jo ikke et problem med det helt hatt.

Nei.

Jeg var veldig imponeret.

Og selv de sketchene som ikke noen viser lo så mye av.

Mm.

Så synes jeg alltid det er sterke ideer.

Ja, det er bra da.

Og det er liksom ganske sjeldent.

Det er veldig mange som har masse morsomme karakterer og sånt.

Som lager masse humor.

Kjempebra.

Men sånn...

At det er bare sånn grunnleggende, gøy ide.

Mm.

Synes jeg er veldig morsomt med deres program.

Ja, det er gøy.

Vi kommer med nytt program i sluttende mars.

Som vi har mye mindre tid på.

Og mindre budget på en måte.

Fordi vi skal lage...

Nå skal vi lage 10 programmer.

Ja, men det er bra.

Ja.

Men som er sammen med jonsindere Fjellberg.
Det høres bra.
Fordi det jeg har liksom tenkt er sånn at...
At folk som både dere og jonsindere som er i en RK,
ender oppen lagvæle morsomt med ting.
Men det går veldig lang tid mellom hver ting.
Nå gjør de ikke det.
Og det er det som er den store testen, følger jeg da.
Det blir spennende.
Og det er jo litt av poenget at noe skal bli litt ræd, da.
Ja.
Og bare forsvinne.
Ja.
Og det blir gøy å kjenne på det, og at man er litt frev over at det er ute.
Ja.
Det er sånn jeg hadde med denne podcasten.
Ja.
Fordi jeg er veldig...
Jeg har instått den eneste måten å gjøre det på,
og liksom å prøve seg fram over tid.
Ja, for det er et av spørsmålet min.
Hvorfor lager du podcast nå?
For å ha...
Det hørtes veldig...
Ja, ja.
Hvorfor gjør du det?
For å ha noe...
For det første, jeg blir jævlig irritert over det.
Norska vis kommentatorer.
Ja.
Så jeg føler ofte at jeg må...
At jeg har litt ting på hjertet,
men så stopper jeg meg selv.
Men jeg har lyst til å ha et prosjekt som er bare mitt.
Og så har jeg lyst til å...
Kanskje på sikt over flere års perspektiv,
kunne tjene penger på det.
Men i så fall direkte støtte fra lytterne.
Så jeg kan dra til USA og dekke valget eller noe sånt.
Ja.
Men det var litt sånn bare det er så mye jobb per minutt å lage TV.
Ja, det er det også.
Og jeg har fått barn også.
Hvis jeg kunne ha en hverdag som...

Hvis jeg kunne leve av min egen podcast.

Ja.

Og at tiden når jeg ikke spiller inn,
bruker jeg på å lese bøker eller aviser,
og finne ut ting jeg er interessert i,
og så snakke med personer som har skrevet den artikerer eller den boka.

Ja, det høres ut som et drømmeliv.

Det er det perfekte liv.

Ja.

Og hvis jeg da på en måte gjør dette bra nok,
jeg trenger ikke mye penger for å leve fint.

Nei.

Jeg trenger ikke å bli rik på det.

Selv om jeg har en drømme med Volvo XC60,
men den kan være brukt.

Den kan være brukt.

Det er cirka 250.000.

Men jeg bare så for meg det livet,
og tenkte at det hadde vært så perfekt.

Ja.

Og så kan jeg lage TV en gang ibland,
hvis jeg har en god idé.

Men å slippe på hele tiden,
jobbe på kanalene nå der, liksom.

At nå har vi behov for noe sånt.

Nå har vi behov for noe sånt.

Og nei, nå er det dårlig tidere bransjen.

Har du noen gang tenkt på å bare starte en egen kanal?

Eller sånn...

Og humorn gjør, for eksempel på YouTube,
var jeg jo litt som en egen kanal,
for også er jeg veldig interessert i humor og sketch.

Ja, det er jo litt jeg gjør på en måte.

Hvis dette går bra nok, så kan jeg leie et studio

og ha sånn videoproduksjon med sin.

Og går det enda bedre, så kan jeg ha mor til å lage et innslag.

Sorry.

Det går bra.

Jeg brekker meg av kaffe.

Den mest dramatiske hosten jeg har sett.

Jeg hoster ekstremt, og jeg brekker meg av kaffe.

Men du drikker deg hele tiden?

Og sånn er vi mennesker.

Sånn som du som spiser og går til lege når du vet det ikke er noe galt med deg.

Vi er irasjonelle.

Ja.

Men jeg hadde det i tanke med podcasten.

Ja.

Men du sa...

Du ser skikkelig mer smart når jeg hører alt,
men jeg føler det som jeg bare klarer å zoom impatisere.

Og jeg har fått barn.

Og derfor fordi jeg blir så rørt av familie.

Og jeg har liksom...

Jeg synes det er kjempegøy med jobb, ambisjoner og sånn.

Men jeg liksom hele tiden så er liksom øynene mine,

liksom på målet som er bare et vitt gamert hus,

Tesla og mange barn.

Ja.

Så jeg blir så rørt når jeg hører sånn.

Og jeg vil ha en forutsigbar økonomi på grunn av barn.

Hvordan skal du opptidige?

For du sa jo at du ville at han skulle spille fotball.

Men er det andre ting...

Har du liksom...

Det er jo lenge til du skal begynne å faktisk lære han om politikk og samfunnet.

Ja.

Jeg må innrømme, jeg har...

Jeg snakker jo veldig sjølent om disse tingene,
men nå er det du som er programleder.

Ja.

Men jeg også elsker tanken på at det er bra av fyrilig.

Ja.

Men akkurat det med hus er sånn...

Det er så mye...

Det blir litt råte i veggen og sånn.

Nei, vet du hvorfor jeg vil ha hus?

For at barn skal løpe rundt husen.

Nei, for jeg må sove i første tarsje fordi nå bor jeg...

Altså, jeg er oppvokst i rekkehus.

Jeg kan gjerne bo i rekkehus eller i en første tarsje blok.

Rekkehus, liker jeg så tanken.

Ja.

Jeg elsker rekkehus og elsker å vokse opp i det,
fordi det er så trygt man er alltid andre på rekka
og sånt hvis man er lenn i hjemme.

Men nå bor jeg for første gang i...

Plus at hvis du brenner den i huset,

så er det hvertfall noe andre meddragsug også.
Slipper du å leine?
Ofja, ja.
Og det er også...
Jeg er veldig engslig av meg,
en av grunnen til at jeg har blitt veldig redd for brann.
Det er fordi det brannet faktisk etter rekkehusene i rekka over oss.
Da jeg var liten.
Og så sove det, og der døde den nå.
Og det har bare vært sånn...
Etter det, jeg har sånn måtte liksom...
Hvis vi skulle inn på restaurant, for eksempel,
med familien, så må mamma og pappa gå foran
og blåse ut alle lys på vei til bordet.
Nå, ja, du er gal.
For jeg var slett.
Ja, jeg er kjempeengslig.
Og nå, som jeg bor i blok for første gang,
jeg bor i tredje tarsje.
Og jeg...
Jeg sa til psykologen,
jeg er livredd, fordi når jeg legger meg om kvelden,
for jeg er så redd for at jeg skal gå i søvnet
og hoppe ut av vinduet.
Fordi...
Og så sier han, har du noen gang hørt om at det har skjedd?
Siden da, jeg har ikke det,
men jeg er veldig redd for det.
Og så, bare noen uker etterpatt jeg hadde sagt det til ham,
så finne jeg en artikkel om en fyr som har...
Og dette her er en kjentistur,
jeg tror det er ganske mange som kjenner den, ser det.
En som har gått i søvnet på klassetur,
jeg tror det var i poolen,
og klart å falle ut vinduet i søvnet.
Blitt land.
Det er sånn som skjer.
Så jeg, derfor vil jeg bo i hus,
fordi jeg vil sove i første etasje,
eventuelt en andre etasje,
hvor jeg ikke dør av å falle den ut.
Du kan være som barnesikring eller på vinduet, da?
Ja, det eneste er bare at hvis det begynner å brenne,
og jeg blir hysterisk om å komme ut vinduet,

så kommer jeg til å bli for stresset til å fikse den barnesikringen.

Sånn her, jeg tenker på alt sånt.

Derfor vil jeg tilbake i hus.

Så det er derfor du vil ha hus?

Ja.

Og Tesla, hvor kommer den inn i bilden?

Nei, det er bare mitt bild av en perfekt familie.

Jeg tror nok aldri jeg kommer til å ha Tesla.

Men en liksom familiebil, da.

Ja, jeg skjønner.

Ja.

Og på oppsaal?

Ja, helst.

Ja.

Jeg vet ikke bak til oppsaal,
eller godle, da.

Helt spesifikt.

Og helst liksom...

Jeg er egentlig ganske enig.

Jeg har lyst, men jeg må vente til jeg
ikke har det behovet for at fordi nå er det sånn
jeg skal ta noen øl etterpå, for eksempel.

Da er det digg å slippe å ta T-banen.

Men appropå...

Nei, ikke appropå, for jeg har ikke snakket om det.

Men sånn, jo litt...

Rikt om familieestabilitet og sånn.

Jeg tenkte over at i det...

7-800 kroner i taxi,

ikke er den utgift for deg, det er hele tatt.

Da er du dritsil og bo på gole.

Du kommer til å ta taxi fram og tilbake norske mødst.

Og så får du den roen,

og jeg merker bare sånn at man tenker at det er rolig byen.

Når jeg går på sangtanser og nå,

men sånn når jeg er på hjemmel eller på hytter,

så er det sånn...

Hvor er hytter?

Valer.

Ok, jeg impurte meg at det var nedsodden.

Og den steiner jeg fra nedsodden.

For jeg har hyttet på nedsodden.

Hvis Ina har lagt berre med om nye boligblokka.

Nei, det er et annet sted.

Men jeg ser ikke hvor.
Nei, jeg har ikke spurt.
Jeg tør ikke si sånn ting.
Nei, for det er for ståkelse sånn.
En gang så var det en fyr som prøvde å kjøpe trusne mine.
Og først så fikk jeg en der meldinger og sånt,
og avvist og blokkert og sånn.
Og så begynte å sende meldinger til Mattea
og utgasse for å være en som er tone eller...
Jeg husker ikke hvilket jentene om,
men utgasse for å være en jente.
Og så sier Mattea etter hvert at jeg skjønner hvem du er.
Vi har kjenskap.
Vi skjønner at hva du er ute til.
Og da skrev han bare, he, he.
Og så blokket Mattea da.
Ja, der ser du, der letter det være manlig komik.
Og det var bare etter allrøy, liksom.
Det hadde jeg blitt mildt eksponert, på en måte.
Men jeg hadde på meg trange jeans, og det var det som gjorde det.
Ikke sant, det er mange gjerning.
Jeg får jo da bare hyggelig stort sett.
Det hennet jeg får, noen som er sånn,
sier at jeg skal ta livet hit og sånn.
Det er bare svaret ikke.
Shit.
For jeg kan kåle på sånn.
Fordi de søker på en måte trøst hos deg,
fordi de har sett deg på TV på en måte?
Jeg tror det.
Jeg vet ikke.
Eller bare at de informerer meg om det.
Det er selvfølgelig jeg lurer.
Hva har du?
Det hadde jeg trist.
Da jeg kom på den settningen og forskjellen på
være manlig og kvinnelig komiker,
det var da Marta Leivestaden måtte
et spærre eller kommentarfeltet på TikTok.
Samme uke var jeg på nytt på nytt.
Og jeg fikk to semester fra RANDOMS.
Resten var bare folk som synes det var gøy på Facebook.
Og sånn.
Det var sånn en fyr, noen typ reider fra Narvik.

Hadde funnet noen min og sendt meg en melding,
men man skriver han,
satte han så god du var på TV.

Ja.

Altså det er bare det.

Ja.

Det er jo veldig bra da.

Det er jo godt å høre liksom.

Man vil jo ikke at alle skal få hatt kommentarer.

Nei, det er jo gjerne.

Det er jo veldig bra at du får hyggelig meninger.

Men det er kvinnelig komiker som bare får fram
det verste folk da.

Ja.

Men de eksemplene som Marta og flere andre
har kommet meg og virket helt sånn.

For ferdig du hører om, for det er jo mye

som går på liksom andre ting enn hva de faktisk sier.

Ja, ja.

Jeg tror at jeg er litt heldig i sånn set,

fordi at jeg er i rolle hele tiden.

Eller jeg er jo veldig sjeldig.

Og det er ens i gang jeg har fått en masse
liksom styrkommentarer.

Det er jo da jeg var meg selv.

Ikke lov å ha på ytter.

Men det gangen jeg spiller en karakter med parikk,
så er det på en måte,

da synes folk enten det er morsomt eller ikke,

men så fort du er på en måte en kvinnelikomiker
som er sånn, jeg og meg,

da plutselig får man masse kommentarer da.

Som er veldig mærkelig.

Det er jo det som er også litt skummelt

med tenkt hvertfall for sånne influensere.

Det er jo at den de er,

og deres privatliv er også produktet.

Så når folk skriver ting om privatlivet deres,

ja, det burde man ikke gjøre,

men samtidig de...

Jeg skal ikke kalle kulturkritikk,

men du skitterer på en måte tv-serien.

Jeg sitter og ser på.

Fordi de er la i tv-serien.

Merkevann, de er jo...

Ja, så hvis noen sier du skal burde ikke være sammen med han, eller nei, så er det sånn,

det er sånn man før snakket om hotell C-seriet på en måte.

Så det er jo det influensere i dag.

Jeg er på en måte slags live hotell C-ser.

Ja.

Og de tjener masse penger,

men det er med den baksiden,

eller urlempen,

at det har du ikke noe som er privat,

og jeg tror det er ganske skadelig,

og det ser du, de influensere,

de blir jo deprimerte og leisere,

og plutselig er det sånn mediskår,

men de ikke takler,

og det er fordi de bare blottlagt seg så totalt.

Ja, det er veldig negativ,

til hele det,

yrke,

også reality,

og sånt.

Men ja,

vil jeg faktisk spørre dem,

fordi du har jo vært med på reality,

og det har vi også,

jeg ikke vil ha på ytterdag,

men det er jo kategorisert som et humorprogram.

Ja, det er humor, ja, det er humor for kransk.

Ja,

fordi du er jo veldig smart,

og har et veldig sånn riktig instilt,

morass kompass følge,

og jeg føler ikke at du har liksom

gått bak korv med deg selv ved å være med i reality,

så opplever jeg jo at reality er en liksom...

Ja, ja, at det er litt celler,

og litt chip.

Ja, så liksom,

jeg skjønner ikke alltid motivasjon for å høre det,

og jeg har jo blitt frista selv når jeg har blitt spurt om ting,

så er jeg jo sånn,

Øy, da hadde jeg jo vært,

eller sånn,

jeg liker å være med på ting, liksom,
men så holder jeg litt tilbake da,
og det er jo litt fordi jeg vil ikke bli kjent som,
jeg nå kan jo ikke si,
men jeg vil ikke bli kjent som,
hun som gjorde det i det programmet.

Nei.

Men du er jo allerede kjent da,
så det er kanskje lettere for deg å si,
men hvordan har det liksom vært for deg da,
som hun så på en måte smart,
og sånn ganske sånn målet ut av en beskjøs komiker,
å være med, for eksempel,
for er det som er utlockende et underholdningsprogram.

For meg har det vært ganske enkelt,
fordi jeg er oppropå det vi snakket om,
om å ha høy tanker om framtiden sin.

Ja.

Og bare ta det som selvfølgelig.

Jeg...

Det var 19.

Ja.

Planen da hvor vitt jeg skulle være med i reality-programmet eller ikke,
når jeg en dag fikk det til,
i bransjen.

Og da lagde jeg regler for meg selv,
som var,
jeg skal aldri gjøre noe for pengene,
og jeg skal aldri gjøre noe jeg ikke vil gjort uten kamera.
Så at jeg rett og slett er med 100%,
fordi dette virker gøy å gjøre.

Ja.

Det er veldig...

veldig bra greier for å si det.

Ja, og at du kan være deg selv i settingen.

Så gym, for eksempel,

det er veldig kjempegøy ut.

Jeg har mye å ta igjen i gym.

Og pluss at det var jo sånn,

lavet her skulle være veldig gøy, liksom.

Foreder var max 10 dager,

hvis du vant var du bare bort i 10 dager,

og på hotell.

Og i en veldig hektisk period,

og i en veldig hektisk period.
Og gym er også veldig korte inspiringsperiod.
Og fire dager.
Ja.
Så det handler om det at,
ja, det høres også noe morsom med dager.
Mm.
Og foreder at det ikke var noe sånn...
Du gjorde jo sinnssyrt bra begge programmet, da.
Altså, både du gjorde jo bra å gjøre en veldig god figur.
En god figur er jo ikke bra i foreder,
men jeg gjorde en god figur...
Men jeg synes du gjorde jo bra,
fordi der er det jo litt...
Altså, selv om man blir sent ut og så videre,
så kan man jo ha spilt bra.
Der var det jo mange tilfelligheter.
Ja.
Og folk...
Vi så ut som folk ble gjerne etter hvert, liksom.
Ja, ja, så jeg føler jeg røyker ut i tiden før jeg ble gjerne.
Ja.
Men...
Nei, begge to er liksom...
Jeg kan være med...
Jeg kan være med selv der,
uten å bli klippet om og utnatte...
Ja.
Ja.
Sånn farmen for eksempel,
vil jeg ikke gjøre.
Nei.
Fordi...
Fordi jeg vil ikke være på en gård med masse folk,
egentlig ikke liker i to måneder.
Mm.
Og hvor...
Du klippes ganske dramatisk også.
Det er akkurat det.
Altså, folk...
Farmen kan man faktisk komme ganske dårlig ut, da.
Ja, det er svært det.
Selv folk jeg har likt tidligere,
så etter å ha sett dem på farmen her, sånn...

Oi, det er ven, liksom.

Ja.

Øh...

Så sier jeg ikke at det er noe som slår å skjedde med meg, men det er bare det at jeg ikke lyst til å tilbringe så mye tid.

Nei.

Med folk som...

Vi fremde det,

mens det jeg likte så godt med foreder,

var at her er utgangspunkte

at man skal miste litt til hverandre.

Ja.

Og du er egentlig solo,

og at det bare...

Ja, det var egentlig helt kong,

at jeg var med der. Ja, og det er et av de beste programene jeg har sett.

Jeg synes det var så gøy.

Ja, det var jævlig gøy å være med.

Det var som å være et barn igjen,

og bare bli hentet...

De ble hentet om morgenen.

Mm.

Du fikk matpakke, liksom,

eller...

Å, dere lekte en lek.

Vi lekte en lek.

Ja.

Jeg har ikke spist noe hele dag.

Nei.

Hvorfor er den biten av den baggetten?

En bit av den baggetten.

Oi.

Men jeg har det veldig fint.

Da blir jeg veldig gira.

Ja.

Men er det...

Er du påvirket...

Fordi jeg har hørt deg og Flansett snakke om det i podcasten hans, at han faster, eller når jeg...

Ja, han gjør det liksom bevist for meg.

Ja.

Det er bare at jeg...

Du faster ubevist.

Jeg gidder ikke å spise frukost.

Jeg synes det er kjærlig å spise lunch.
Så jeg spiser stort sett ikke før jeg hjemme fra jobb, kanskje i syv...
Dette er så rart for meg,
fordi mat er en av...
Ja, som jeg sa, 2-3 leder.
Jeg har sett å spise.
Men hvorfor er ikke jeg tynnere?
Det er fordi jeg spiser enorme mengder når jeg kommer hjem.
Ok.
Så det har egentlig gjort...
Hva spiser du da?
Er du opptatt av koståelsen?
Nei, spaghetting.
Ja.
Den har en form for pasta.
Så jeg burde egentlig ha flere sykt om meg.
Men når jeg bestiller mat på stiljernesurser,
så får jeg meg en del fisk.
Ja.
Men jeg merker at jeg måtte rister nesten.
Jeg er selver, fordi jeg har også drukket kaffe.
Ja.
Men det er sånn jeg liker det.
Du liker det?
Føler du deg som et kjeni da?
Nei, men det er en form for rus.
Jo, litt kjeni også.
Fordi det var under covid.
Så hadde jeg en hamsun periode.
Leste knutt hamsun.
Og jeg likte å stå opp.
Jeg var på hytte.
Og det var sånn deilig sommerhver ute.
I magen gjelder noe sånn.
Og jeg stod opp og tok en snus og dra kaffe uten å spise.
Og leste.
Fordi da blir jeg sånn...
Da er jeg på mitt klareste i hovedet.
Oi.
Og så var det vel sult jeg leste kanskje da.
Men hvor han beskrev...
Akkurat samme fenomen.
Ja.
At du kan bli ekstremt klar i hovedet og ikke spise.

Ja.
Og sånn da jeg følte noe under hele når vi lagde der nødvendig scenarer på deg.
De kanskje fire-fem gangerne.
Jeg faktisk har spist til løpet arbeidsdagen.
Ja.
Så blir jeg bare så slapp.
Og man blir slapp etterpå, ja.
Ja.
Og jeg har slutt å være morsom etter lunsj.
Ja.
Da har jeg ikke mer i igjen.
Da må jeg på en måte skrive utkastet før lunsj.
Og så kan jeg sitte opp på en måte og lage rekvisittlister.
Eller som gjør det administrativ å arbeide på en måte med en sketch.
Som de andre redaksjonene trenger.
Men fan, det er lurt å dele opp dagensin etter når du har hvilke eget skaper.
Og så kan jeg komme hjem på kvelden.
Og så kan det være sånn, når jeg er massinspirasjon.
Fordi for mindre så er inspirasjonen en veldig avhengig av hvor jeg er.
Ja.
Så ja, jeg kan ha inspirasjon på start av dagen på kontoret.
Men noen ganger som jeg setter meg på et eget grupprom.
Eller sitte i en soffa.
Eller ligesom sittet sted.
Og jeg kan tenke alene.
Men når jeg kommer hjem på kvelden.
Og kan tenne lys.
Og jeg er veldig interessert i interiør.
Så når jeg har det riktige interiører og fargen rundt meg.
Ja.
Da kan jeg få en helt sånn sindssyk inspirasjon.
Da kan jeg sitte liksom.
Hvis jeg ikke hadde blitt trøtt for eksempel.
Altså, jeg kan sitte kjempe lenge og bare skrive, skrive, skrive.
Men det kjenner meg gjennom.
Jeg blir...
Så vet jeg ikke om dette stemmer.
Eller om det er bare en følelse.
Akkurat som at du kan ha en drøm om en genial sketch.
Så våkner du og husker den.
Og da innser du hvor dårlig den er.
Så føler jeg ofte sånn om natten.
Når alle andre har lagt seg.
Som om det er...

Som om det er noe magisk.

Det er at alle andre sover.

At det først er da du tørre å tenke i fredag på en måte.

Ja, ja, ja.

Og så lurere jeg på.

Jeg må teste det.

Jeg aldri faktisk sittet gjennom hele natten og fullført.

Men er de...

Er jeg da bedre?

Eller er du slags sånn?

Eller er det en form for sånn modus.

Hvor man bare er mye mindre kritisk.

Litt som folk som tar sånn ritalinen når de skriver.

Og sånn.

De blir jævlig produktive.

Med kvaliteten på det de gjør er jeg ofte ganske lagt.

Men når man er... For jeg tror at når man er ukritisk så har man også da mange flere der og veldig mindre.

Når man våkner å se på dem.

Og det er egentlig bra da.

Ja.

Men er det tekst du synes er mest interessant?

Eller er det på en måte å gjøre det?

Fysisk å gå for en kamera og fortelle det du har...

Nei, det synes jeg ikke er mest interessant.

Nei, så det er å sitte og liksom skrive...

Nei, ikke det helle.

I det utvikling.

I det utvikling.

Ja.

Når ideen begynner å bli håndfast.

Ja.

Og du kommer på en ny egentlig problemløsningen.

Når du står fast og så finner en løsning.

Ja.

Og så går det opp.

Veldig tilfredsstillende.

Ja.

Og så er det samme i klippen.

Når du merker at det går opp i klippen.

Ja.

Og det er det mest frustrerende synes jeg.

Å sitte i klippen og ikke skjønne noen ting.

Å prøve å... For vi klipper ikke selv heller.

Nei.

Å prøve å forklare.

Sånn... Nei, det må komme et halv sekund tidligere.

Ja, så føler du at du er vanskelig.

Ja, ja, ja.

Mens det er egentlig i humor.

Altså tre frame fram og tilbake på et reaksjonsbild.

Det kan være hele forskjellen på mulig lander eller ikke.

Ja.

Så...

Men der er jeg bare eksisteret.

Jeg kan godt bli oppfattet som vanskelig.

Det går bra for meg.

Ja.

Jeg er vanskelig.

Men har du en annen beste venn på privaten?

En steinar.

Ja, i praksis varierer du litt fra tid til tid.

Ja.

Men som jeg er mye mer med en steinar.

Jeg er steinar ikke sammen som vi på fritiden.

Nei.

Men der er jeg beste enda på jobb.

Ja.

Det tror jeg er veldig rolig.

Jeg tror man hadde ble mye...

Kanskje vi kommer til å være sammen litt mer nå som vi ikke jobber sammen i dette halvhøret.

Men...

Altså en liten poeng med vennskapholdtet på å si er å få fri fra jobb.

Ja.

Så...

Jeg er...

Egentlig ganske kritisk til å blande inn vennene sine i jobb.

Hvordan er det med deg, Mattea, er dere sånn...

Da er vi ferdig på jobb.

Da går vi og henger sånn.

Nei.

Vi...

Vi har liksom forskjellige venner.

Men de går også veldig i hverandre.

Fordi at vi er jo, synes vi er liksom 22.

Så er jo på en måte ting ikke etablert enda.

Nei.

Så det er jo veldig sånn åpent.

Det føler fortsatt av åpent hvem som kommer til å være hverandre som får lov over det.
Sånn basert på hele venningen.
Hvis du skjønner hva jeg mener, og vi er 30.
Eller at det er en sånn...
Hold åpent.
Ja, det er veldig åpent.
Og hun bor med to stykker som jeg også kjenner veldig godt.
Og liksom hele miljøet vårt er bare veldig flytende.
Følge.
Alle er venner med alle.
Men så har man jo sine liksom små konstellasjoner liksom av grupper da.
Men vi henger også utenfor jobb da.
Men ikke mest med hverandre unna, liksom sine nærmeste venner jeg og mine.
Det tror jeg er lurt.
Det er også apropos sånn, da jeg var 19 siden, dette skal dere ha en problem med denne versjonen.
Så jeg har tilsvarende lovet meg selv noen ting som barn.
At jeg aldri skal bli nærlig voksen.
Den ene ting er, jeg skal aldri slutte å ta fysisk snarveier.
Altså når du ser en græslette.
Det går mye forttere å gå over dit.
Så jeg husker jeg som barn bare...
Det er voksten som gikk rundt på Asvatten.
Det er jo veldig søtt.
Ja, men jeg står ved det liksom.
Det her tar jeg en snarvei. Hvis jeg bare går over dette her, så kommer jeg med dit.
Så jeg har fått litt annet perspektiv på dette.
Jeg fikk meg hund.
Ja.
For jeg vet at det kan ligge hundepers.
Mange steder.
Ja.
Fra din egen hund.
Nei, jeg er veldig flink til å plukke opp.
Men noen ganger har jeg glemt på Boso for eksempel.
Men da er jeg faktisk han idioten som står i parken.
Men pinnet.
Og liksom sticker i hundepersen.
For å få den...
Så vil jeg brette meg sånn jeg synes det gikk ut.
Nei.
Bare du snakker om hundepers.
Jeg så dere på programmet.
Jeg begynte å kaste opp før steinerne begynte å børse.
Jeg er veldig desensitiv på det her.

Ja.
Men...
Nei, det er flere ting som vekker brekningen min.
Det er nervositet.
Så før stand-up bekastet det alltid opp.
Ja, for det er også en spørsmål jeg har.
Og kulde.
Som vi må rekke.
Og kulde og kaffe.
Kulde?
Det går fra vant til kalt.
Oi.
Da brekker jeg meg.
Oi, det er jo et kjempeproblem.
Det er jo hver dag hele vinteren da når du går ut.
Jeg...
Tror jeg brekker meg hver dag i garasjen.
Jeg gråter hver dag.
Å herregud.
Det er min brekning på en måte.
Men jeg lurer på hvorfor du ikke gjør stand-up.
Jeg ble så nervøs.
Ja.
Blir jeg så nervøs?
Ja.
Det er derfor jeg ikke kan gjøre det.
Ja, ikke sånt.
Jeg vil gjøre på ganske mange ting.
Fordi at det blir...
Det er flere ting da.
Nå står jeg helt alene i deg.
Jeg likte ikke så godt det.
Fordi at det er jo litt gøy når du går bra.
Men det er liksom å være sånn...
Shit, det gikk dårlig å der bare min feil.
Ja, det har ikke vært det oppsiden.
Nei, det er nettopp det.
Det gikk bra nesten hver gang.
Ja.
Det var ikke vært det.
Jeg har ikke prøvd så mange ganger heller.
Men jeg har prøvd nok at det bare dette er ikke for meg.
Og jeg blir så nervøs at jeg tenkte...
Hvertfall med min hensangst.

At jeg er så mye stresset i utgangspunktet.
Så jeg skal legge stand-up-stresset på toppen.
Så det ødelegger meg. Og jeg liksom ødelegger til flere uker før jeg skulle stå og sånn.
At det bare hver dag bare førtes som en komp.
Fordi jeg visste at...
Ok, nå ligger de vitsene der.
Jeg venter på at jeg skal redigere dem.
Og så må jeg opp på den scenen og gjøre det.
Helt alene.
Nei, jeg synes det har vært herfra.
Altså, nervositetene.
Jeg husker før jeg skulle stå første gang innen.
På Hangover.
Til Da Jørgen, så fortsatt hattet det.
Jeg husker Haka Miskal.
Jeg var sånn...
Jeg kommer ikke til å klare å prate der oppe.
Og så, men opplevde du også at du ble rolig når du førstod der?
Ja, absolutt.
Men da ble jeg nesten for rolig, fordi at du ble for stor kontrast.
For mer nervøs.
Så jeg ble helt sånn...
Shit, nå står jeg her opp og gjør det.
Men nå er jeg jo verdens kjedeligste karakter.
Altså, jeg klarte liksom ikke være...
Selv om jeg er karakter på jobb, så jeg klarte ikke finne liksom en energide.
Fordi jeg ble bare helt sånn...
Vits, vits, vits.
Gå ned.
Og så kan jeg slappe, liksom.
For meg var det bare veldig enkelt regnestykket at hvis jeg nå er det mars.
Hvis jeg visste at jeg skulle ha stand-up i juni.
Så gikk jeg til å grupe meg bare frem til juni.
Og den datoren er bare sånn en sånn tung skjje som ligger overhovedet mitt.
Også er det over å gå greit.
Men det er bare ikke verktid det hele tatt.
Og jeg synes det var så skummelt at jeg skjønnte ikke hva...
Så jeg gikk til psykolog for å løse dette.
Ja.
En veldig sånn gutte måte å gå til psykolog på.
En konkret problem med stand-up. Jeg måtte treng bare verktøyne for å bli kvitt etter.
Det han endte oppen å si var bare, kanskje du ikke liker så stand-up.
Så var det bare sånn de gikk opp et lys med.
Ja, hvis de fleste går ikke opp på en scen og prøver å være morsomme.

Det er jo de som gjør det som jeg synes ikke.
Jeg er bare vanlig.
Jeg er bare tilfeldigvis god på...
Eller sånn, tilfeldigvis jeg er sandt å få folk å løfe på en scen.
Men da var det så deilig.
Jeg kan bare slutte.
Og når folk spør om jeg vil stå og si...
Nei, jeg gikk ikke. Jeg sender ikke.
Og det er så deilig.
Ja, jeg også begynte å si det.
Nei, jeg står ikke på scenen fordi jeg tør ikke.
Jeg liker ikke.
Jeg skal ha livepodcast kanskje på en festival i sommer.
Jeg gruer meg litt allerede.
Men det er livepodcast. Jeg ser for meg at det er noe annet.
Og det er lavere terskil.
Ja, og de folk trenger ikke å le hele tiden.
Nei, du skal ikke være forberett.
Og tinget du sier er jo...
Fordi jeg kan godt gå opp en scen og si ting som jeg mener er interessant.
Men det er at jeg må si ting som får dem til å le.
Og at på standup-sen er det så enkelt at enten så får du dem til å le.
Eller så får du dem ikke til å le.
Og det er at jeg er himmel og helvete.
Det er så enkelt som det.
Og så er jo jeg heller ikke så glad å utlevere meg selv.
Jeg sier...
Nå har jeg jo sagt mange ganger i denne podcasten at jeg har kjært det.
Men jeg sier aldri ellers.
Jeg liker ikke så godt på Instagram.
Så jeg slutter del ting som er veldig...
Bare fra mitt liv, bare blitt sånn.
Ja, for på tidspunkt får du så mange følgere at det blir veldig unnaturlig.
Ja, og jeg har ikke så mange følgere en gang, men allerede så er jeg sånn...
Nei, det er liksom mitt liv hvis du skjønner.
Så det å gå opp en scen og være sånn, hei, det er meg.
Amalig, men ikke liksom en karakter som er sånn.
Ja, dette er produkt som er ferdig.
Men du kan bare finne på ting fordi det jeg gjorde når jeg sto standup...
Jeg hadde ikke noe problem med private, fordi jeg løy jo bare.
Ja, men det får jeg heller ikke til.
Nå jeg har ikke.
Jeg har en sånn ide om at alt må være helt sant.
Men det er jo skjønt at de første ikke gjør det.

Hva var det du gjorde da, hvilke vitser?

Det var mye om at jeg er engstlig.

Ja.

Som kommer fra et virkelige sted.

Ja, at jeg tror at jeg blir spionert på når jeg åpner mekken og sånn.

Holde for kamera på mobilen.

Når jeg sitter på do og sånn.

Så har jeg aldri liksom kamera på måte ut til dekk.

Hva sånn type over og sånn da?

Jeg hadde det på foremak, men nå har jeg faktisk ikke det på den.

Ikke sånn.

Den du jobber med selv.

Jeg har faktisk...

Jeg husker jeg blir intervjuet i Aftenposten da jeg var 16, ikke sånn.

Bare som en av fire videoreverne.

Og så sa jeg vel på tidspunktet at det var om nett privatliv og sånn.

Så sa jeg bare, nei, kanskje ikke ta bilder som man ikke tåler at kommer ut på internet.

Det var sånn sjokk. Og jeg er på en måte enig med henne.

For det er veldig trist for artistisk, kunstnerisk utvikling.

Om man hele tiden skal tro man blir overvaket.

Se for at du skal skrive en bok, en ærlig bok.

Hvis alt du skriver er hvertid mot hålet.

Og se dagens lys, så ville det være til katastrofe.

Men sånn er jeg tenkt...

At jeg bare antar at jeg blir overvaket.

Og på hotell, for eksempel. Hvis det er en røykevarser som ser litt sketsch ut.

Og jeg går rundt naken, så tar jeg ofte bare et lite og vinke litt inn.

Om det tilfølg.

Ja, så prøver jeg annet å kjenne at kameraet på mekken er der.

Med et liten ikkje på at jeg vet at dere følger meg og lover opp for meg.

Ja, ikke sant det.

Men impro da? Du har ikke gjort det eller?

Nei, det er ganske dårlig, for jeg merker jeg går veldig fort til sånn anti-impro.

Men på premisse, det er morsomt en gang.

Og så er det en dårlig...

Jeg er veldig glad i å se på det.

Jeg synes det er veldig bundringsverdige å få korre på å gjøre det.

Men det er også et sånt pinlighets element ved det.

Som jeg tror er litt allergisk mot å utøve selv.

Men veldig glad og imponeret over de som gjør det.

Jeg har jo prøvd det på det andre teatret.

Nei, det gikk greit, men jeg synes det var veldig vanskelig.

Jeg tror at hvis jeg hadde vært trygg, så hadde det ikke vært så vanskelig.

Men det var kjempevanskelig, fordi nærmene bare tok full send i overhand.

Akkurat som standard.

Og det hatt ikke å vite at publikum også er derfor å se når det går galt?

Nei.

Nei.

Fordi ja, man blir fortalt i impro, men det er jo like stille.

Ja.

Som når man bomber med vits på stand-up, liksom.

Ja.

Nei, ja.

Men min stand-up var sånn...

Epidéer var veldig impersonelig.

Ja.

Epidéer.

Hvor alle ideene vittnet om at jeg var veldig ensom, for eksempel.

Jeg har en Epidé, en app som gir deg porsvarsj eller når forhold rundt dine.

Jeg passer vagressiv mot deg.

Og neste ide er en app som...

Ja, wherever.

Og så hadde jeg noen antirasistisk passord.

Bare blamner sangene.

Men jeg sto jo aldri for et publikum.

Alle jeg sto foran var veldig egnet for min humor.

Så de hadde kommet for å se humoren i øya og sånn.

Ja, ja.

Så jeg aldri få testet det på Jøvik.

Nei.

For det hadde jo...

Jeg hadde testet...

Jeg gjorde det på Njø på Hangover, hvor på en måte alle er veldig sånn i sferen til Jørnys på måte.

Ja, de kommer for å se.

Ja, exakt.

Og så alt han sier ble på en måte sånn.

Jørni sier at jeg er morsom.

Så da tror jeg at publikum tenkte at ja, det hun sier er jo gøy.

Men det var på en måte... Han las så veldig opp, så dette er første gang hun står der med meg i Greimen og sånn.

Som jeg var veldig glad for.

Jeg var veldig takkning for at Jørnys gjorde det.

Fordi det var en veldig god opplevelse, selv om jeg ikke står nå.

Men så prøvde jeg på samfunnet på Birsjett for bare studenter.

Og jeg var ganske seint i programmet.

Alle var full og sånn.

Og det var bare en så forferdelig andre gang.

Fordi at da er det jo småprat i salen.

Og jeg følte det ikke er klart.
Og spesielt siden jeg ble helt så rolig, da jeg kom på scenen.
Og ikke klart å være energisk på grunn av at nerverner som lammer meg så veldig.
Så klart jeg liksom ikke å hente dem inn igjen.
Så ble jeg bare en sånn her...
Hei hei.
Jeg står her oppe.
Ja.
Hallo.
Og så svarer jeg til rop om hjelpengs.
Ja.
Det jeg kanskje kunne like å øre, har vært å skrive standup for andre, men det sliter jeg litt med.
Ja, og det er sånn når kjærest min står, så er jeg jo med å dråddelere og liksom...
Prøver å...
Og jeg har jo liksom hatt dråddesessien som andre som står og sånt ting.
Men jeg vil ikke gå på scenen selv.
Nei, men jeg sliter litt med å komme på ide.
Jeg kan være med å dråddelere på noe andre siden,
men å komme på helt nye ideer for andre er vanskelig.
Fordi de ofte kommer fra om ikke et personlig perspektiv.
Så hvertfall at jeg er basert på at man på en eller annen måte lager et rart bild av seg selv.
Hmm.
Nei, jeg er glad i slutt. Jeg blir fortsatt lettet når jeg ser at jeg standup så,
og jeg vet at jeg ikke skal...
Ja, jeg er enig. Det synes jeg at jeg er sånn...
Åh, shit, jeg var ikke på plakaten denne gangen her i.
Det var godt å se.
Men en frykte jeg hatt er at jeg skal oppstå...
Litt sånn, se for deg at du er blind i Brasil,
på en annen rarm og av grunn, så er du blind veien der i Brasil.
Og du tenker, det er øknet, for jeg trenger ikke å være i Brasil.
Ja.
Men så begynner det å bli nå så i andre land.
Ja.
Og det har jeg merket et par ganger derfor jeg vil at du skulle være programleder i dag.
Ja.
For jeg merket det litt med denne podcasten.
Ja.
Og fordi det har skjedd at...
Og det må jeg... Det jeg vil dere...
Jeg må bare ikke lese tilbakemelding.
Se om alle er positive.
Hmm.
Og ikke se på et halv, for de talene er alt for gode.

Det går feilvei, da.

Ja.

Nå har jeg vært øverspannspott i feilisten i en uke.

Ja.

Og da føler jeg at jeg er sånn alle ser på, liksom...

Hmm.

Og det hele poenget med dette prosjektet er at det bare skal være en sånn bulksittgreie på siden.

Hmm.

Hvor svær jeg blir nervøs?

Nei.

Da brekker du det.

At du brekker at tanke på nervositet.

Ja, og kaffe først er fremst, da.

Ja.

Det er sånn mange parametre å være på plass samtidig.

Å herregud.

Ok, siste spørsmål.

Eh...

Eh...

Er du... Ja, jeg får jo indrykk at du er ganske stolt av det du har laget, da.

Men tar du deg tid til å være sånn, da er jeg...

Shit.

Jeg er god på å lage bra i nå.

Ja, noen ganger.

Kan det bli som du rørte deg selv?

Jeg blir ikke rørt, men hvis jeg får nok avstand til nå og setter det på, så kan jeg bli...

Lettet.

Ja.

Og vet du at det var faktisk ganske gøy?

Ja, ja.

Ja, liksom lette, ja.

Ja, når de vitsene man har i det programmet, der så lenge siden man har gjort det, at de kommer overraskende på meg også.

Ja.

Det er glemt den vitsen der, for eksempel.

Kult.

Jeg blir ikke rørt, men jeg blir fornøyd, da.

Ja, fornøyd.

Men generelt ser jeg ikke på alt.

Ja, men det virker som at din versjon er rørt på en måte.

Ja.

Altså, følelsesregisterne her, så er jeg som gråte hver dag på en måte.

Du brekker deg hver dag.

Ja.

Vi er bare enda skaldene.
Du er fornøyd, og jeg er rørt på en måte.
Ja.
Ja.
Ja.
Men jeg unngår alt vi har skuespillet.
Den ser jeg ikke på deg, da.
Det er sikkert for at vi ikke har sett...
Ha!
Du spiller jo.
Det er riktig bra.
Tusen takk.
Men det er for langt utenfor hva jeg føler som trygt.
Å ja.
Altså...
Å, det er veldig interessant.
Hvis du spiller så pass bra, det virker veldig trygg i den råden.
Det er fordi jeg har vært med å skrive det.
Ja.
Så jeg vet jo alt hva jeg kan spille når vi skriver.
Men å være skuespillet.
Som jeg var jo egentlig med i denne sykepike.
Ja.
Da var hele min scenen klippet ut.
Ja.
Og det skjønner jeg kjempegodt.
Ja.
Fordi jeg er ikke...
Jeg er egentlig vært med spurg i normalen, så de måtte klippes ut i det.
Og så jeg optikk at jeg ikke klarte å spille scenen.
Nei.
Men det var en sånn...
Du spilte den ikke så bra at det ikke kunne...
At det ikke var sånn, vi kan ikke klippe den ut fordi...
Nei, nei, nei, fordi han skjønner så bra.
Nei, nei.
Jeg tror det var noe av det første senere.
Og det var ganske gøy fordi det var sånn festscene.
Ja.
Og...
Sånn tredve stykker i rommet.
Ja.
Og så er det bare min replikk.
Ja.

Så alle må stå og danse i stillhet.

Ikke sant?

Ja.

Og så kan vi klippe i det, så alle danser stille,
mens det er bare min stemme som hører sånn disse 40 menneskene.

Ja.

Og jeg ser så utrolig pinnelig.

Ha, Thomas!

Ha, ha, ha!

Og det er jo vanskelig å hansebe.

Hvorfor måtte jeg høre fra sebe at du skal være en isasje?

Ja.

For så skjer liksom.

Og jeg fikk det litt så mye tidlig, det hele tiden.

Nei.

Borglig kom inn hele tiden og sa sånn...

Ja, ikke helt sånn.

Ja.

Og så demonstrerte han hvordan han ville jeg skulle gjøre det.

Og da lo hele rommet.

Ja.

Ja.

Og så mislyktes jeg gang på gang.

Åh.

Og så til slutt så sier han bare liksom...

Du, det er ikke stresset sånn at det går bra liksom.

Som om jeg er helt ødelagt inn i meg.

Men jeg er jo fan, for jeg er ikke skuespillere.

Ja, ja.

Så jeg bare sånn stacker så dere som har kastet meg i den rollen,
for jeg får det ikke til.

Jeg tenker bare fra deres perspektiv.

Mm.

Men...

Og fordi min identitet ikke er skuespillere da.

Ja, ja.

Men så...

Det er bra med å være litt sånn alt mulig i mammen og kvinne.

Ja, litt.

Så som jeg føler at vi både spiller og skriver skikkelig på måte
velger litt fra dag til dag.

Ja.

Og på set skal jeg tenke sånn...

Ja, men min styrke er jo å skrive.

100%.

Og hvis jeg skriver det, så tenker jeg sånn...

Det er å ødne skjønner jeg kommer på set.

Og der skal jeg brillere.

Netopp.

Ja.

Og så...

Men så kommer også det tilfellet,

hvor jeg er veldig glad for at jeg ikke er skuespillere,

som er når det blir en diskusjon mellom Borgelig,

regisøren,

og hun inspillingsleder eller noe.

Ja.

Hvor...

De har spilt inn på analogtape,

som da koster masse penger per minut.

Ja, de gjorde det.

Verktake som mislykkes koster masse penger.

Ja.

Og de hadde bare litt gjennom rullen eller noe sånn,

og så sier hun, nå har vi...

Hold, det gjør de jo veldig...

Ja, ja, ja.

Helt for ferdig.

Det er sånn 4-5 takes,

så sier hun, du nå kan ikke ta flere takes.

Og så sier...

Og han sier, du er sånn lavet,

men alle hører det i hele rommet.

Åh...

Men det har ikke funket enda, liksom.

Vi må...

Oi...

Og de har en diskusjon,

og de skal gi meg en chance til.

Å, herregud,

men det er jo mulig for deg å spille,

når du vet at du har en chance til.

Ja, jeg er i sin...

Og jeg gjorde det greit, men han hadde det helt oerett og sånn.

Men på en måte, jeg aldri hadde spilt på før.

Ja.

Og så klarer han å kranke litt i seg en take til, liksom.

Og når den er ferdig, så er det sånn...

Vi får se, sier jeg.

Oi...

Så du visste at den kom til å bli klippet ut nesten?

Ja, mer eller mindre.

Ja.

Men det var litt gøy,

jeg var med i ett og et halvt sekunder eller nå.

Ja.

To inspillingsdager,
mange tusen groner.

Ja.

Så jeg var egentlig ganske flere.

Hva er kjempefint for deg, da?

Ikke for å disse skuespillere, da.

Nei, jeg...

Jeg savner litt å spille noen andres ting,

fordi det er så deilig å ikke ha det hele ansvaret.

Det kan jeg skjønne faktisk.

Hvertfasset, men jeg visste ikke at jeg skulle få det.

Nå, jeg tenkte...

Hvis jeg jobber hardt nå, kanskje når jeg er 25, da,

det er når jeg jobber med akkurat det jeg gjør nå.

Så det er kjempegøy å få lov til å bare komme inn på NLK og gjøre det.

Men da jeg savner også litt å bare...

Selv om jeg savner det nå, men så fort jeg gjør det,

så kommer jeg sikkert bare til å vil skrive akkurat det...

Eller vi gjør akkurat det jeg gjør nå, da.

Men nå får lov til å bare sånn...

Kom på set, spille, og så går jeg.

Og så skal ikke jeg inn og si noe på klippen eller noen ting.

Høres veldig derløyt.

Jeg tenkte på at jeg og Steina er...

Apropos at jeg er lettere å bli kvinnekonger,

eller for å være en vannekonger.

Det at det tok litt tid før det var noen kanaler som ville ha oss...

Vi var jo 27 og 28.

Det er forallt del ungt det, da.

Men vi var ikke 20 på en måte.

Og det gjorde at vi fikk prøvd å feilet så mye
med sånne små YouTube-sketsjer.

Og der er vi veldig takk, nemlig, for humorne øseminskje.

Og det er jo det vi får nå å prøve å feil litt.

Og det er bra.

At vi ikke bare prøver for et kjempestort team.

Men nå får vi jo faktisk prøvd oss på de mindre ideene som ikke er helt...

Ja, at vi ser virke gjennomarbeid over mange måneder og sånn.

Men som bare er fra en uke til den andre.

Det tror jeg er veldig bra.

Jeg lurer på meg at det er utsagnet min at det er lettere å bli kvinnelig å komme i krav,

fordi du møter jo den motstanden jævlig tidlig.

Så det er å komme i gang med å stå på en scen eller...

Jeg vet jo, det har jeg irritert meg masse av.

Fordi at jeg hadde på barneskolen så var jeg på en måte veldig lik som jeg er nå.

Jeg turte å si de ideene jeg hadde,

og hadde sterke meninger og så hadde de høyt og sånn.

Men så ble det veldig kuva, fordi at som jente

er klassen som tuller sammen med guttene,

så måtte jeg gå ut på gangen,

men guttene måtte ikke det.

Fordi at det var forventningen til kjønn,et,

så da var det...

Jeg stod masse på gangen på barneskolen,

men guttene som hadde fått meg til å le,

kunne få løt å bli sittende.

Så på ungdomsskolen så var jeg en helt annen vers...

Det var en veldig mærkelig versjon av meg selv.

Det ble bare helt sånn super å ta skole,

fortsette med dans og de riktige tingene.

Og så på videreånden da jeg oppdagede review,

da var det et ganske stort stege og bare sånn,

å ja, okay, så det er lov til å liksom

være stygg på en måte, eller sånn,

å være rar i fese.

Det er kult her, ja, okay.

Det er ganske interessant enkelt, for der ser du jo...

Hvis man er enig med at du er et komisk talent,

så er jo du da en person som var i ferd

å bli sosialisert vekk fra huvud,

allerede på ungdomsskolen.

Virkelig, jeg var kjempehelig med at danslinja

var på en skole som også hadde en review,

og du var plass til mange komotte.

Og hvis du ikke hadde oppdagede det?

Da hadde jeg nok studert dans i London,

og vært veldig, veldig kjedelig nå.

Ja, men det er fordi jeg merket sånn på Twitter,

at der er jo alle på Twitter,
eller mange er på Twitter liksom helt uavhengig
hva de driver med besiden av.
Og der ser du at det er helt 50-50,
uten gutter og jenter,
og det er like morsomme, og det er som bare helt hjemt.
Men guttene prøver å bli noe inn i humor,
mens jentene prøver ikke det da helt,
at de er journalister og avokaterater oppi mellom andre hans.
Så det er liksom...
Et eller andre trist, det er ikke noe som mål å drive med humor i livet eller?
Nei, det er ikke det.
Men hvis man egentlig vil det,
men føler at man blir presse inn og alt,
så er det jo veldig synet.
Det er jo veldig leite.
Så det er bra, da må du...
Ikke sant? Det er budskapet,
til alle morsomenter der ute som merker du.
Bare hva er budskapet?
Akkurat nå er det mye kvotering. Nå er det bare å prøve seg.
Det var som du sa, at kanalen er jo helt på ekt interessert i jenter.
Jeg vet også at det er mange jenter som får avslag, men det er jo ikke noe gærent i å ha sterk
meninger og ta plass.
For eksempel har kjærest min betalt for halvparten av spiralen, som jeg har.
For det førte jeg var ganske naturlig. Det er jo like min på grunn av deg.
Jeg føler at man må tørre å gjøre seg litt upopulær for å få det som man vil.
Jeg har tenkt på det der med at man bruker orekvotering.
Det handler jo også om at du vil ha en variation i panelet.
Man kan finne den beste jente av alle jentene. Man må ikke bare ta inn en jente for å tyne en jente.
Men kvotering høres ut som om man bare tar inn noen for de de enda.
Ja, det er implisitt at den personen egentlig ikke er morsom.
Men ofte handler bare om at du vil ha en variert panel.
Hvis du ikke har kvotert i det hele, vil det være bare 4 hvite menn et eller annet panel.
Og det er jo ikke noe morsomstene du enda vender i steder. Så derfor trenger du ikke kvoterinverse
og negativt.
Det jeg tenkte på bare er en superkjapt ting, at man ofte blir fornærmet når folk sier, for eksempel,
kvinnelige forfatter.
Akkurat på forfatter er det for et veldig rart, jeg tror.
Jeg finner en menn som er ute i bøker, men det er en likvelig fenomen.
Det er noe typisk kvinnelige komiker.
Men det er ganske vanlig å høre mail-model.
Manlig model. Ja, det er det. Det går jo begge veier. Det går rett og slett på hva det er mest av.
Men så er jeg enig at å flygte bryterne, det er det jeg må si kvinnelige komiker og versikommiker,

og så får de manlige modelene ta sin kamp for å få folk til å slutte oss i manlige modelene.